

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 7. maj 2013

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

LTH/ J.nr. 2013-1894

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 20. marts 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 198 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål nr. 198:

"Ministeren bedes kommentere artiklen: 'Spild af tid og penge' bragt i BT den 6. februar 2013, herunder om ministeren er enig i forslaget om, at statsforvaltningen bør overtage den fulde kompetence til at færdiggøre uenighedssager i forbindelse med skilsmisse?"

Svar:

I artiklen "Skilsmisser koster staten kroner – Spild af tid & penge" er det anført, at behandlingen af skilsmissesager er besværlig for borgerne og dyr for samfundet, fordi statsforvaltningerne ikke kan afgøre skilsmissesager, hvor parterne er uenige om skilsmissen. I stedet behandles disse uenighedssager af domstolene, hvor sagsomkostningerne er højere end hos statsforvaltningerne, bl.a. på grund af udgifterne til advokatbeskikkelser og fri proces.

Jeg kan i den anledning oplyse, at efter ægteskabsloven skal anmodning om separation eller skilsmisse altid indgives til statsforvaltningen, der kan give bevilling til separation og skilsmisse.

Formålet med at lade sager om separation eller skilsmisse starte i statsforvaltningen er at undersøge, om der er eller kan skabes enighed mellem ægtefællerne. En ægtefælle kan derfor ikke indbringe en sag om separation eller skilsmisse for domstolene uden om statsforvaltningen.

Statsforvaltningen kan imidlertid kun give bevilling til separation eller skilsmisse, hvis ægtefællerne er enige herom og enige om vilkårene herfor. Statsforvaltningen kan således ikke træffe afgørelse om tvister mellem ægtefællerne om separation eller skilsmisse.

Hvis ægtefællerne ikke bliver enige om separation eller skilsmisse, indbringer statsforvaltningen sagen for retten, der afgør tvisten. Ægtefællerne kan søge om fri proces til behandlingen af retssagen.

På denne måde sikres det, at domstolene så vidt muligt kun behandler sager om separation eller skilsmisse, der indeholder en reel tvist mellem parterne.

Denne ordning blev indført ved lov nr. 525 af 24. juni 2005 om ændring af lov om forældremyndighed og samvær, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love (Udmøntning af kommunalreformen på det familieretlige område). Ved lovændringen blev et stort antal sager om separation og skilsmisse overført fra domstolene til statsforvaltningerne.

Tilsvarende ordninger, hvor statsforvaltningerne løser en række sager i mindelighed og overlader det til domstolene at afgøre tvistsager, findes i relation til forældremyndighed (forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1073 af 20. november 2012) og faderskab (børneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1047 af 8. november 2012).

Jeg overvejer løbende, om opgavevaretagelsen på det familieretlige område er hensigtsmæssig. Dette omfatter også statsforvaltningens opgavevaretagelse i relation til separation og skilsmisse, herunder udvidelse af statsforvaltningernes afgørelseskompetence.

En sådan udvidelse af afgørelseskompetencen vil imidlertid give anledning til en række principielle overvejelser. Jeg mener derfor, at det vil være hensigtsmæssigt, at den kommende ændring af organiseringen af statsforvaltningen er faldet på plads, før spørgsmålet overvejes nærmere. Jeg henviser i den forbindelse til økonomi- og indenrigsministerens lovforslag nr. L 157 (Forslag til lov om ændring af lov om regional statsforvaltning, lov om børns forsørgelse, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love som følge af ændret organisering af statsforvaltningerne (Ændret organisering af statsforvaltningerne, regelforenklinger og omkostningsdækkende egenbetaling på det familieretlige område m.v.)).

Jeg vil dog tilføje, at jeg – i lyset af den beskrevne situation – i øjeblikket undersøger muligheden for at udvide og præcisere adgangen til umiddelbar skilsmisse ved vold og seksuelle overgreb.

Karen Hækkerup

/ Malene Vestergaard